

munkát végeznének a természettudományok minden körében, történelmi, lélektani és szociológiai tanulmányokat folytatnának, végül annyira elsajátítanák a német, francia és angol nyelvet, hogy írásban ki tudják fejezni gondolataikat e nyelvek akármelyikén. Egész napjukat az egyetemen töltenék, ahol testgyakorlatok váltanák fel a szellemi foglalkozásokat.

A tanulás módját Waxweiler a következőkép gondolja. A tulajdonképeni vezetés asszisztensek kezében volna, akiktől alapos pedagógiai készséget kellene kívánni. Ilyen asszisztensek vezetése alatt vitatnák meg a tanulmányi anyag egyes fejezeteit a hallgatók 10—15 személyből álló csoportokban. Csak mikor már elsajátítottak egy-egy fejezetet, akkor kerülnének az összes csoportok a tanár elé, aki kérdésekkel, tanácsokkal, magyarázatokkal mélyíti a megszerzett ismereteket. Minden három hónapban az asszisztensek kizárják azokat, akik a tanulmányokra alkalmatlanoknak mutatkoztak.

Két év elteltével válnának külön a tanulmányok, de csak tárgyban: a módszer a régi maradna. Amellett gondoskodásnak kellene történnie arról is, hogy a különböző szakosztályok hallgatói mennél gyakrabban érintkezzenek egymással, hogy egymás tanulmányai ne maradjanak előttük teljesen ismeretlen területek.

A tanárok feladata nem annyira a tanítás lenne az ilyen egyetemen, mint a kutatás. Az egyetemnek szüksége van a tudomány képviselőire, de ne zavarja őket túlságosan kutató munkásságukban. Végül keresse az egyetem a társadalommal való érintkezést és e téren teremtsen mennél bensőbb kapcsolatokat. (*Revue Internationale* 1910. okt.)

*

Nők az oxfordi egyetemen. Angolország egyetemei eddig nagyon különös módon viselkedtek azokkal a nőkkel szemben, akik egyetemi tanulmányokat akartak végezni. Oxfordban pl. 1879 óta hallgathatták a nők is az előadásokat, dolgozhattak a laboratóriumokban és vizsgálatokat is tehettek, de hivatalosan nem vett tudomást az egyetem női hallgatóiról, mert nem adott nekik képesítéseket, hogy hasznát is vehessék ezeknek a magasabb tanulmányaiknak. A jelen iskolai év jelentős változást hozott e téren, mert életbe lépett egy új szabályzat, amely szerint a nőhallgatók számontartására külön bizottságot szerveztek. Az egyetemi vizsgálatokra jelentkező nőket valamely «jobbírú» iskolának kell ajánlania. A szabályzat megjelöli azokat az intézeteket, amelyek ma ennek a célnak megfelelnek. A *Journal of Education* úgy tekinti ezt a lépést, mint amely bevezeti a képesítéseknek a nőkre leendő kiterjesztését.

*